

عنوان مقاله:

بررسی دلایل بدبینی صادق هدایت و ژان پل سارتر نسبت به زندگی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مطالعات زبان (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا غفاری - دانشجوی گروه زبان و ادبیات فارسی رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلام مرکز سرابله ایران

حمید خانیان - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی رشته زبان شناسی واحد ایلام دانشگاه آزاد اسلامی مرکز شیروان وچرداول سرابله ایران

خلاصه مقاله:

صادق هدایت و سارتر دوتن از شاخص ترین نویسندگان ادبیات سیاه در عرصه داستان نویسی می باشند که آثارشان برپایه یاس و ناامیدی بسیار شکل گرفته اند هدف تحقیق بررسی تطبیقی دواثر است تحقیق کیفی هست نه تحقیق کمی از روش توصیفی استفاده میشود هدف از این مقاله شناسایی زمینه ها و عواملی است که به سیاه نویسی و ناامیدی ایشان منجر شده است در این مقاله نخست از ادبیات سیاه گفته شده سپس نشانه های ناامیدی در احوال و آثار صادق هدایت بحث شده و آنگاه زمینه های موجد یاس در وجود هدایت و در تاروپود آثارش با رویکردهای تاریخی جامعه شناسانه و روانشناسانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و تاکید شده است که یاس گرایی هدایت و سارتر علاوه بر اینکه در خصوصیات روحی و ویژگیهای شخصیتی اوریشه داشت معلول اوضاع و احوال سیاسی و اجتماعی دوران و وضع خانوادگی او و همچنین محصول جریانهای فکری - ادبی رایج در نیمه اول قرن بیستم بود که در این پژوهش به دنبال واکاوی علل بدبینی این دونویسنده به زندگی می باشیم

کلمات کلیدی:

بدبینی ، یاس گرایی ، آگزیستانسیالیسم ، صادق هدایت ، ژان پل سارتر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/458220>

